

Rejsebeskrivelse nr. 27

Mandag den 1. april 2019 – mod Marquesas, Fransk Polynesien:

Natten bød på rigtig mange stjerner. Månen stod op kl. 03:45, og først hen ad morgenstunden kom der enkelte skyer på himlen. Der var stadig ingen vind – mellem 4 og 8 kts. Kjeld havde forleden læst sig frem til, at der var begrænsninger på, hvor meget vin og spiritus vi måtte have med til Fransk Polynesien, og han havde derfor kontaktet agenten for at høre, om vi kunne finde en tilfredsstillende løsning – evt. et plomberet stuverum eller lignende – for det, vi havde for meget. Kjeld og jeg lavede derfor en helt nøjagtig liste over vores beholdning med angivelse af vores prioritering i tilfælde af, at vi ikke kunne få en for os tilfredsstillende løsning, og vi derfor kunne risikere konfiskering af de omkring 25 flasker vin og spiritus – græde, græde ☹️. Lidt efter frokost stoppede vi SB motor og startede i stedet BB motor og satte den på ca. 2.200 RPM.

Tirsdag den 2. april 2019 – mod Marquesas, Fransk Polynesien:

Der var stort set skyfrit resten af natten, så vi kunne nyde den klare stjernehimmel. Månen stod op kl. 04:12, men den gav ikke nok lys til at forstyrre synet af stjernerne. Solen stod op kl. 06:08, og så var stjernerne ikke længere synlige. Formiddagen bød på masser af solskin, og himlen var nærmest skyfri, og de sidste par timer af formiddagen var der helt skyfrit. Der var ikke megen vind – mellem 6 og 8 kts, og søen var ikke over ½ m. I løbet af formiddagen vaskede vi tøj i lange baner og hængte det til tørre på søgelænderet. Om eftermiddagen drillede vindmåleren igen, men ved 17-tiden drejede den atter rundt. Efter frokost bagte Inger Lise kage til os. I løbet af eftermiddagen kom der igen skyer på himlen. Om aftenen kom der en lille smule mere vind, og så var himlen kun drysset med få skyer, så vi kunne se masser af stjerner.

Onsdag den 3. april 2019 – mod Marquesas, Fransk Polynesien:

Resten af natten bød på masser af stjerner, men hen under morgenen kom der skyer på himlen, og solen dukkede op kl. 06:20, og nærmest samtidig kunne Amalie skimt land: Hiva Oa var kommet til syne. Klokken 08:00 skiftede vi endnu en gang tidszone, og denne gang skulle vi sætte urene kun ½ time tilbage. Vinden løjede igen en smule, som vi nærmede os Hiva Oa, og bugten som vi skulle ankre i. Kl. 11:43 kastede vi anker i Baie Tahauku, Hiva Oa, Fransk Polynesien.

Log: 16941 nm

Afgift: gratis at ligge for anker.

Det var Inger Lise & Oles middag, så de skyndte sig at dække bord, og så spiste vi frokost. Derefter startede vi generatoren og satte en maskinfuld sengetøj over, mens jeg rørte dej til rugbrød. Da vaskemaskinen var færdig, sænkede vi dinghy'en i vandet og sejlede ind til dock'en, hvorefter vi begav os mod byen, men min dumme ryg fik mig til at vende om og gå tilbage. Resten af besætningen gik videre ind til byen Atuona. Det blev blot til en slentretur i byen. Vi fandt en tatoo-butik, som også var biludlejningsfirma, så vi lejede en bil til torsdag, så vi kunne køre rundt og udforske øen.

Torsdag den 4. april 2019 – Baie Tahauku, Hiva Oa, Marquesas, Fransk Polynesien:

Vi havde aftalt at hente bilen kl. 08 inde på havneområdet, og første ærinde var Gendarmeriet for indklarerung, men der var lukket, og så gik vi et lille stykke hen ad gaden, hvor store børn havde forskellige aktiviteter i gang på et grønt område – en slags sportsplads. Idrætsdag måske? Dernæst kørte vi ud af byen og fulgte vejen mod vest til Ta'aoa, hvor vi bl.a. var inde at se en lille kirke og, hvor der var anlagt ikke mindre end 12 petang-baner. Vi kørte ad veje, som var af meget varierende beskaffenhed lige fra netop færdig anlagte betonveje til MEGET ujævne og hullede jordveje. Op og ned og rundt i de skarpeste hårnålesving. Vi var også i byen Puama'u, som ligger på øens østlige side/ende, hvor vi fandt nogle meget store sten-tiki'er. Den ene med navnet Takaii var 2,43 m høj – den største, gamle statue i Marquesas. Vores medbragte frokost spiste vi på nogle bænke med borde, som stod under et udhæng ved huset, som var nabo til en anden lille kirke. Udhænget gav ly for en lille regnbyge. I byen fandt vi også sten-tiki'erne. På vej tilbage til havnen

handlede vi ind nu, mens vi havde bil til rådighed. Amalie, Kjeld og jeg sejlede ud til båden med vore indkøb, hvorefter vi sejlede tilbage til øen, hvor Inger Lise & Ole foretrak at vente. Vi kørte atter ind til byen, hvor vi spiste aftensmad på restauranten.

Fredag den 5. april 2019 – fra Baie Tahauku, Hiva Oa via Baie de Vaipae, Ua Huka til Taiohae, Nuku Hiva, Marquesas, Fransk Polynesien:

Den lejede bil skulle afleveres på havnen kl. 08, så Amalie, Inger Lise & Ole og Kjeld sejlede ind til øen for at besøge Paul Gauguins museum med rekonstruktioner af malerierne samt hans gravsted på Calvary Cemetery. Desuden blev Centre Jacques Brel besøgt. Her stod hans fly Jojo, og hans liv var beskrevet, og hans musik kunne høres i højttalerne. Jacques Brel ligger også begravet på Calvary Cemetery. Amalie og Keld gik tilbage til havnen, mens Inger Lise & Ole tomlede den. Efter frokost gjorde vi klar til at sejle videre, for vi havde planer om på vejen til Nuku Hiva at gå ind omkring Ua Huka. Kl. 16:00 lettede vi anker fra Baie Tahauku, Hiva Oa og sejlede ud af bugten og nordvest på gennem Canal du Bordelais. Vi havde sat storsejl med 1 reb og genua til BB. Der var dog lidt for turbulent og alligevel ikke megen vind, så først da vi var nogenlunde fri af øerne, kunne vi stoppe motorerne. Vi havde kastet fiskelinerne som sædvanligt, og allerede kl. 17:50 var der bid på begge woplere, og dét af to meget store fisk, for det var svært af bremse fiskehjulene. Det lykkedes, og så fik fiskene lov til at sprælle lidt, mens vi spiste aftensmad. Bagefter kæmpede Amalie, Ole og Kjeld en brav kamp for at få trukket først den ene line ind. Imens blev fangskrog, harpun m.v. gjort klar, og en meget stor yellowfin tun blev trukket om bord. Den målte 133 cm, og mellem spiderne på halefinnen var der 43 cm. Fisken på den anden wopler havde held til at slide sig fri, så vi fik "kun" én stor tun, men det var også rigeligt, for det lykkedes at få 40 meget pæne steaks i fryseren sammen med to poser af det næst-ypperste frapluk til tunsalat. Der ud over lagde vi fire flotte steaks på køl og klar til aftensmaden i morgen lørdag.

Lørdag den 6. april 2019 – via Baie de Vaipae, Ua Huka til Baie de Taiohae, Nuku Hiva, Marquesas, Fransk Polynesien:

Resten af natten var der en smuk stjernehimme nærmest uden skyer. Vindhastigheden lå på mellem 13 og 16 kts fra øst og ind i mellem fra øst syd øst. Hen under morgenstunden kom der dog lidt skyer på himlen, og det begyndte at lysne i øst. Kl. 05:15 startede vi begge motorer og bjærgede sejleden og umiddelbart efter solopgang kunne vi gennem en MEGET urolig indsejling til bugten kaste anker i den lille bugt Baie de Vaipae, Ua Huka. Der lå i forvejen en enkelt båd, og da vi så også var kommet, var der faktisk ikke plads til flere.

Log: 17019 nm

Afgift: gratis at ligge for anker.

Det viste sig desværre hurtigt, at det på grund af kraftige dønninger, som også slog tilbage igen, ikke var muligt at komme i land, så vi gjorde hurtigt klar til at sejle videre mod Nuku Hiva, og kl. 09:20 lettede vi anker fra Baie de Vaipae, Ua Huka og sejlede ud gennem indsejlingen, som stadig var meget urolig. Genuaen blev rullet ud til BB på spilerbommen, hvorefter motorerne blev stoppet. Vindhastigheden lå på mellem 10 og 12 kts. Resten af formiddagen brugte solen på at brænde skyerne af, og om eftermiddagen var der ikke helt så mange. Kl. 16 kastede vi anker i bugten Baie de Taiohae, Nuku Hiva, hvor der lå mange andre både, bl.a. Tao og Moana – begge danske både.

Log: 17039 nm

Afgift: gratis at ligge for anker.

Vi skyndte os at sænke dinghy'en i vandet og sejlede i land, hvor vi på molen mødte fem af besætningsmedlemmerne på Moana – en dansk katamaran. Vi snakkede lidt med dem om deres oplevelser her på Nuku Hiva, hvor de havde dykket rigtig meget, og så havde de også været på en anbefalelsesværdig heldagsudflugt med Richard som guide. Han var en lokal, engelsktalende fyr. Vi gik en lille tur hen i byen, hvor vi gik ind i et lille supermarked og købte et par småting fra vores indkøbsseddel, hvorefter vi gik tilbage og sejlede ud til båden. Det var i mellemtiden blevet tid til

en sun downer, som vi nød inden aftensmaden, som var en ualmindelig lækker tunsteak med kartofler og lidt hollandaisesauce. Om eftermiddagen havde jeg blandet dej til et franskbrød og en portion boller til i morgen, søndag. Brødet og bollerne blev bagt og var klar.

Søndag den 07. april 2019 - Baie de Taiohae, Nuku Hiva, Marquesas, Fransk Polynesien:

Sidst på natten fik en heftig regnbyge, dog uden yderligere vind. I går lykkedes det at bage morgenboller til denne søndag morgen, hvor vi kunne spise morgenmad samlet i ro og mag uden, at nogen var på vagt eller nogen i køjen. Efter morgenmaden gjorde Kjeld klar til at udskifte det nye spilerfald, som sprang på sejladsen fra Galapagos. Ole og Kjeld knoklede på med udskiftningen, som lykkedes rigtig fint. Bagefter sænkede Kjeld dinghy'en i vandet og sejlede hen og hilste på besætningen om bord på Tao. Lidt senere kom Carsten fra Capri hen og hilste på og fortalte en masse om forskellige indkøbsmuligheder, wi-fi, udflugter med de skønneste landskaber og bugter mmm. Så var det frokosttid, og bagefter sejlede vi ind til land, hvor vi satte os ved Snack-baren på havnen. Der var gratis wi-fi, så vi blev nogenlunde opdaterede på de sociale medier, og vi fik sendt forskellige e-mails m.v. Mens vi sad der, opdagede vi nogle mænd ved et bord henne i hjørnet. De var ved at fabrikere musikinstrumenter, der mindede rigtigt meget om en ukulele. Inger Lise & Ole snakkede lidt med dem, og pludselig fandt de nogle færdige instrumenter frem og gav sig til at spille lidt for gæsterne. Tiden ilede afsted, og snart blev det tid at sejle tilbage, for Kjeld havde inviteret familien Urup fra Tao på sun downer. De kom over, og vi snakkede og udvekslede lidt om vores oplevelser, siden vi sidst havde mødtes. Da de med en pose tunsteaks i hånden var taget afsted igen, varmede Amalie en rest aftensmad fra tidligere og kogte nogle ris. Dejligt nemt og hurtigt til de sultne.

Mandag den 08. april 2019 - fra Baie de Taiohae, Nuku Hiva til Baie d'Anaho, Nuku Hiva, Marquesas, Fransk Polynesien:

Fra morgenstunden sejlede vi ind til havnen, hvor Kjeld ordnede nogle forskellige e-mails og ansøgte om at kunne købe toldfri diesel. Han købte et lokalt sim-kort og indregistrerede os i havnen hos gendarmeriet. Vi andre tog på frugtmarked og købte pomelo, avocado og hvidkål, hvorefter vi gik til huset ved siden af med handicraft-udstilling af tiki'er, smykker, træarbejder mv. Bagefter gik vi ned på havnens Snack-bar og købte en kop kaffe, så vi kunne bruge deres wi-fi. Vi hilste på Vinni & Carsten fra Capri og Line og Bent fra Tao. Vi fik også mulighed for at smage på to forskellige "udgaver" af tilberedt bread fruit. De var tilberedt i bål og smagte derfor en smule for meget af røg efter min mening. Efter frokost bøvlede vi først en del med at hive ankeret op (termosikringen slog hele tiden fra), hvorefter vi sejlede øst om øen og op på nordsiden af Nuku Hiva og ind i Anahoe Bay. Her sejlede vi helt ind i bugten og ankrede op lige bag ved/syd for Pointe Mataohotu. Ankeret blev lagt kl. 16:44 på ca. 17 m vand.

Log: 17057 nm

Afgift: gratis at ligge for anker.

Vi satte os straks ud på fordækket og nød det meget smukke landskab, da bugten er omkranset af bjerge med de mest fantastiske konturer. Vandet i bugten var meget, meget roligt. Da solen var gået ned bag bjergkammen, blev månen synlig. Det var Inger Lise & Oles maddag, så de gik snart i gang med at lave aftensmad.

Tirsdag den 09. april 2019 – fra Baie d'Anahoe, Nuku Hiva til Baie de Taiohae, Nuku Hiva, Marquesas, Fransk Polynesien:

Efter morgenmaden gjorde vi klar til at skrabe bunden fri for alger og enkelte rurer m.v. på det stykke af bunden, som vi kunne nå med snorkel. Amalie, Ole, Kjeld og jeg skrubbete og skrabte, mens Inger Lise bagte kage og kogte æg mv. Bunden og et højt stykke over vandlinjen var temmelig begroet, og det sad altså rigtigt godt fast denne gang, så det tog noget længere tid, end vi havde regnet med. Kjeld, Amalie, Inger Lise & Ole sejlede et smut ind på stranden og udforskede en lille smule af øen her i bugten. Jeg blev om bord for ikke at fremprovokere flere smerter i ryggen - den var blevet noget træt efter skrubbearbejdet. Da de kom tilbage, skyndte vi os at spise

frokost, hvorefter vi lettede anker og påbegyndte sejladsen vest om øen tilbage til ankerbugten Taiohae. Der hang tunge og mørke skyer over øen, men ude til havs var der kun enkelte tynde skyer. Undervejs fik vi lige en smule støvregn, men det blev ikke til mere. Vi havde lidt bøvvl med at få ankeret til at bide - det lykkedes i andet forsøg, så kl. 17:55 lå vi ankret op i ankerbugten.

Log: 17087 nm

Afgift: gratis at ligge for anker.

Vi skyndte os at sænke dinghy'en i vandet og sejlede ind til øen i håb om, at gutten med træskærerarbejderne stadig var der. Det var han, og han havde to mellemstore tiki'er med. De var meget flotte med udskæringer på både for- og bagside. Prisen var 25.000 FCFP pr. stk., men købte vi begge, var prisen 20.000 pr. stk. Så Amalie købte den ene, og vi købte den anden. Derefter gik vi lidt ind i byen, hvor vi var så heldige at få fornøjelsen af at se polynesiske mænd øve sig i de traditionelle danse til rytmerne af trommer. Vi fik også en ganske kort smagsprøve på dans og sang med deltagelse af kvinder. Derfra fortsatte vi hen på en restaurant Moana Nui, hvor vi spiste aftensmad.

Onsdag den 10. april 2019 - Baie de Taiohae, Nuku Hiva, Marquesas, Fransk Polynesien:

Efter at have spist morgenmad sejlede vi ind til øen, hvor besætningen fra Moana ventede på os. De havde tidligere spurgt, om de kunne låne vores dinghy for at hente fyldte dieseldunke m.v. - og de stod parate på molen. Vi gik hen til frugtmarkedet, hvor der var nye forsyninger, så vi købte gulerødder, kartofler, patatas og en ananas. Vi havde lejet en bil til udflugt i dag, og den hentede Kjeld og Ole henne ved turistinformationen. Vores udflugt begyndte med kørsel op ad snoede bjergveje, hvor vi gjorde stop undervejs et par steder for at fotografere ud over dalen og bugten, hvor vi ligger for anker. Videre op over bjerget og ned på den anden side. Vi fortsatte øst på til byen Taipivai i Controller Bay/Baie de Taiipi. Hér gjorde vi stop ved et handicraft-center og kikkede lidt på deres træskærerarbejder, smykker mv. Derefter kørte vi hen til vaniljefarmen, Ka'avai Vanira, som Colette fra turistinformationen havde ringet til for at høre, om vi kunne få en rundvisning. Vi fik en aftale i stand til sidst på formiddagen. Vi fik gennemgået hele arbejdsprocessen med at lave stiklinger i kokoskompost, håndbestøvning af hver eneste blomst, plukning af stængerne efterhånden, som de blev brune, tørring alt i mens hver eneste vaniljestang bliver håndmasseret for at fremprovokere den bedst mulige aroma og smag i vaniljekornene. Der blev fortalt meget passioneret om arbejdet, som jo også krævede, at man var til stede, når blomsterne skulle bestøves, for "i morgen ville det være for sent". Vi lærte om, hvordan man hugger den yderste, trevlede skal af kokosnødder, som enten er af han- eller hunkøn. Manden, Elia, fandt en lang bambusstang frem og skubbede to friske kokosnødder ned fra palmen. Dem skrællede han og huggede toppen af den ene, så vi kunne smage kokosmælken. Det var meget delikat. Inden vi forlod den lille familie, købte vi nogle poser friskpakkede vaniljestænger. Vi spurgte, om vi kunne købe en af deres pomelo og et par stykker af deres papaya. Det kunne vi ikke - vi kunne få frugterne. Vi fik også nogle kokosnødder med derfra. Vi kørte derefter videre og holdt ind på et arkæologisk område med offersten mmm. Og så var vi godt nok blevet sultne, så vi kørte hen til Chez Yvonne for at spise frokost. Vi besluttede, at vi var nødt til at tage på besøg på et meget lille, arkæologisk museum, som vist kun var åbent, fordi der var et hold gæster med guide på besøg. Kl. 14:40 var vi klar til at fortsætte op langs nordkysten, hvor vejen var med mange hårnålesving og meget smal. (Og så løb mit kamera tør for strøm). Og det var virkelig off road meget af vejen, og da vi langt om længe kom tilbage på betonvej, fik vi lige en lille regnbyge. Vi kom også til at køre i tåge - eller var det mon skyer? Og pludselig var der også et stykke vej med asfaltbelægning. Landskabet ændrede sig igen. Øens østlige ende var frodig regnskovsagtig, og den vestlige ende var ikke så kantet og med mange nåletræer. Vi har undervejs set rigtig mange vilde høns og også ret mange løsgående heste og grise og enkelte bjerggeder. Hårnålesving var der stadig mange af, men vi nåede helskindet ned til byen, hvor vi kørte til Magasin Céline (et supermarked) for at købe juice og æg. Det lykkedes ikke, så vi fortsatte til et andet supermarked,

hvor vi købte deres beholdning af appelsinjuice og en pakke Bastogne kiks/småkager. Så kørte vi tilbage til havnen, hvor vi læssede vores indkøbsposer over i dinghy'en. Kjeld, Amalie og Ole sejlede ud til båden og læssede af, mens Inger Lise og jeg gik på Snack-baren. Snart kom de tre tilbage, og vi købte et par colaer og fortyndede dem med lidt medbragt rom. Ole fik også lidt rom i sin juice, men Inger Lise sprang over. Da flasken var tom - den var altså slet ikke fuld fra starten - sejlede vi tilbage til Double Joy.

Torsdag den 11. april 2019 - Baie de Taiohae, Nuku Hiva, Marquesas, Fransk Polynesien:

I de sene nattetimer/de tidlige morgentimer fik vi et par byger. Kjeld spiste morgenmad lidt tidligt, for den lejede bil skulle tankes og afleveres inden kl. 08:00. I forbindelse med tankning af bilen lavede han aftale til kl. 08 med tankning af båden. Vi satte en maskinfuld håndklæder over. Så straks han kom tilbage, lettede vi anker og sejlede over til dock'en med tankanlægget. Vi kastede anker uden for og bakkede ind og fortøjede med hækken mod dock'en og fik firet pistolen over på båden og begyndte at tanke. Kjeld blev allerførst oversprøjtet af diesel, fordi der var så meget tryk på slangen, at tanken ikke kunne komme af med den tilsvarende mængde luft i samme hast, og pludselig stoppede påfyldningen, for "nu havde vi fået vores 150 l diesel"??? Ja, det var da et problem for os, at der åbenbart var begrænsning på, uden at vi havde fået det at vide, for den SB tank, som også generatoren får "saft" fra, var næsten tom, så havde vi fra starten af fået fortalt, at der var begrænsninger på, havde vi jo fyldt de 150 l på dén tank. Kjeld sejlede i dinghy'en ind for at tale med chefen, og det endte med, at vi allernådigst fik lov at købe yderligere 100 l. Så vi tankede altså 250 l diesel. Bagefter sejlede vi ud i bugten igen og kastede anker, og agterdækket, som var oversprøjtet med diesel, blev skrubbet i sulfo. Der blev sat yderligere en maskinfuld tøj over. Da dieselen var vasket af dækket og Kjelds sandaler, og Amalie havde lagt linerne fra dinghy'ens ophal i sulfovand, sejlede Kjeld, Amalie, Inger Lise & Ole ind til land. Kjeld havde en del kontorarbejde, der skulle klares. Jeg blev på båden og hængte tøj til tørre, lavede vand og ajourførte logbogen og skrev lidt på dagbogen. Så kom Kjeld og hentede mig, så jeg kunne spise frokost sammen med de andre samt Vinni & Carsten fra Capri. Bagefter sejlede Kjeld mig tilbage til båden, så jeg kunne fortsætte med at lege vaskekone mv. Sidst på eftermiddagen kom de alle tilbage - Amalie nu med en meget traditionel, polynesiske tatovering omkring højre ankel. Inger Lise var blevet klippet. Kjeld havde bøvlet rigtig meget med netforbindelse til bl.a. mails og tidevandstabeller mv., så han tog blot en rugbrødsmad, hvorefter han sejlede ind igen. Amalie lavede en skøn gang aftensmad med tun i karrypasta og kokosmælk.

Fredag den 12. april 2019 - fra Baie de Taiohae, Nuku Hiva via David's Bay, Nuku Hiva tilbage til Baie de Taiohae, Nuku Hiva og videre til Makemo, Tuamotus, Fransk Polynesien:

Her til morgen fik vi atter en god regnbyge. Ophalet til genuaen er forsynet med et stykke dynema, som blev udskiftet, hvorefter Kjeld, Amalie, Inger Lise & Ole sejlede ind til øen. Kjeld skulle være færdig med sine forberedelser inden turen til atollerne herunder bl.a. udtjekning her fra havnen på Nuku Hiva. Amalie skulle på apoteket efter noget salve til sin nye tatovering, og Inger Lise & Ole havde også et par ærinder, der skulle ordnes. Jeg blev på båden og skrev lidt mere i dagbogen. Der gik kun kort tid, så kom Kjeld susende tilbage med besked om, at vi alle fem skulle møde op hos gendarmeriet for at udregistrere os, men da vi kom hen på kontoret, viste det sig, at den kvindelige betjent ikke havde forstået korrekt, at vi kom fem, tager afsted fem, og bliver i Fransk Polynesien, så der var alligevel ikke noget papirarbejde at udføre. Vi ajourførte os på de sociale medier og på mail, hvorefter vi sejlede tilbage til båden og gjorde klar til at sejle om i David's Bay, hvilket er bugtens populære navn. På fransk hedder den Anse Hakatea. Jeg smurte madpakker til Kjeld, Amalie og Ole, som sejlede i land, da vi havde kastet anker i bugten. De skulle bl.a. se vandfaldet Hakau, som skulle være gå-/klatreturen på to timer hver vej værd. Inger Lise og jeg blev tilbage på båden, hvor jeg ajourførte logbogen og skrev lidt mere til dagbogen. Jeg er blevet noget bagud med skrivearbejdet. De tre vandrings"mænd" vendte tilbage omkring kl. 17 efter en

fantastisk og strabadserende tur gennem jungle og vandløb og vandring på stier af lavablokke. Der var desværre ikke så meget vand i vandfaldet, men selve gåturen var smuk i sig selv. De kom tilbage med en hel klase/stang bananer, nogle appelsiner og en pomelo. Vi pakkede straks sammen og sejlede tilbage til Baie de Taiohae og kastede anker. Inger Lise lavede aftensmad, hvorefter Amalie, Kjeld og jeg sejlede ind til havnen for at få wi-fi og bl.a. få lagt de seneste to afsnit af både Inger Lises og vores rejsebeskrivelser på hjemmesiden. Da jeg havde logget computeren på wi-fi, tikkede der en besked fra min lillebror ind. Han træder ind i de voksnes rækker her til sommer, men vi deltager desværre ikke i fejringen af ham. Vi sejlede tilbage til båden, hvor Kjeld tjekkede olie på motorer og sejldrev. Det var ok. Kl. 21:55 startede vi motorerne, højste storsejlet og lettede ankeret. Nattens himmel var noget skyet, og det begyndte at lyne meget heftigt med en lille smule bulder i det fjerne.

Lørdag den 13. april 2019 - mod Makemo, Tuamotus, Fransk Polynesien:

Lynene blev ved i rigelige mængder ind til ved halv fem-tiden om morgenen. Vi fik nogle regnbyger i løbet af natten, og det blev ved med at være overskyet med enkelte solstrejfer i løbet af formiddagen. Et par gange fik vi nogle kraftige vindpust, og ellers lå vindhastigheden på mellem 9 og 13 kts. De første timer af eftermiddagen blev med nogen sol, men allerede ved 16-tiden var det igen overskyet. Ved 16:15-tiden blev vi ca. 4 nm ude om SB overhalet af et 66 fods sejlskib "Dogbark" fra USA. Aftenen og natten fortsatte med mange/en del skyer, og ind i mellem så vi stjerner og måne. I løbet af aften- og nattetimerne fik vi lidt mere vind, som var mere stabil – mellem 12 og 17 kts.

Søndag den 14. april 2019 - mod Makemo, Tuamotus, Fransk Polynesien:

Efter midnat klarede det lidt op, så vi fik månen at se, og da den gik ned, kunne vi også se stjernerne. Der kom dog lidt skyer igen hen ad morgenstunden. Amalie kom op kl 06:00 for at afløse mig på min vagt, men hun var helt hvid i hovedet og havde ikke rigtig sovet om natten på grund af mavekramper og diarré. Jeg blev derfor siddende ca. 1 ½ time mere, så hun kunne hvile lidt, hvorefter hun kom op igen og var en lille smule mere klar. Inger Lise & Ole var begge ramt af forkølelse, ondt i halsen og hovedpine med kvalme. Kl. 06:10 passerede et ehvervsfartøj foran os ca. 7 nm ude – et 292 fods skib Taporo 9 med kurs mod Tahiti. Hele formiddagen var der både sol og skyer på himlen. Nu dukkede sejlskibet Away – et 53 fods sejlskib fra British Virgin Islands – op på plotteren ca. 15 nm forude. Kl. 12:30 skiftede vi tidszone til Tahiti-tid = at vi stillede urene ½ time tilbage. UTC ÷ 10, dansk sommer ÷ 12 timer. Der var ikke så meget vind – mellem 9 og 12 kts, men det var halvvind, så farten var OK set i lyset af, at søen var på mellem 1 og 1 ½ m. Til kaffetid løb vi tør for gas, og gasflasken blev skiftet. Sidst på eftermiddagen kunne vi forude se, at en heftig regnbyge nærmede sig, men vi lå i kanten af den, og den skulle heldigvis hurtigt videre vest på. Solen gik ned kl. 17:21, og så blev lanterne tændt. Om aftenen var der fint måneskin, indtil hen ad midnatstide, hvor der efterhånden kom flere skyer.

Mandag den 15. april 2019 - mod Makemo, Tuamotus, Fransk Polynesien:

På denne side af midnat blev der alligevel plads til månen og stjernerne, og månen gik ned kl. 01:50. Vinden var efterhånden øget en lille smule op til 13 kts, men ved 04-tiden dannedes der pludseligt nogle store, mørke skyer, som trak hen over os sammen med noget vind på mellem 18 og 20 kts. Det varede kun et kvarters tid, og det holdt tørt. Solen stod op kl. 05:40, men der var en del skyer på himlen, og vinden lå igen på mellem 10 og 12 kts. Dagtimerne bød på en del sol og få skyer. Da solen var på vej ned ved 17-tiden, fik vi øje på månen, som allerede stod højt på himlen, og aftenhimlen var drysset med et miks af skyer og stjerner, og månen, der nærmede sig fuldmåne, var også en del fremme.

Tirsdag den 16. april 2019 - mod Makemo, Tuamotus, Fransk Polynesien:

Månen gik ned ved 02:30-tiden, men der var skyer på himlen og langs kimmingen, så det nøjagtige tidspunkt kunne ikke observeres. Hen under morgenstunden blev det nærmest overskyet. Solen var oppe over kimmingen kl. 05:43, og ved 06-tiden øgedes vinden pludselig til op mod 22 kts i nogle

minutter og faldt derefter til mellem 14 og 18 kts, og en halv times tid senere var vindhastigheden stabiliseret omkring de 10 kts. Og så fik vi da lige en kort regnbyge, og endnu én passerede forude. Kl. 07:01 var der land i sigte. Vi sejlede ind gennem revpassagen kl. ca. 08:45 i solskin og fuldstændig slack water (hverken mod- eller medstrøm forårsaget af tidevand), og kl. 09:20 kastede vi anker vest for pier'en vest for revpassagen på Makemo, Tuamotus, Fransk Polynesien.

Log: 17599 nm

Afgift: gratis at ligge for anker.

Kjeld reparerede toilettet i vores kahyt - det var stoppet og ville ikke skylle kummens indhold op i holdingtanken. Inger Lise & Ole tog en lille dukkert i det klare vand, mens Amalie på grund af sine nye tatovering ikke måtte gå i saltvand, så hun tog et bad i ferskvand. Det gjorde Kjeld også, da han var færdig med toilettet. Jeg skyndte mig også at tage et bad, inden vi gjorde dinghy'en klar til landgang. Lige inden vi satte os i dinghy'en, satte jeg det ene af to rugbrød ind i ovnen. Vi blev på grund af vindretningen sjaskvåde på vej ind til land. Da det første rugbrød var bagt, vendte Kjeld og jeg tilbage for at sætte det næste i ovnen. Første gang vi sejlede ind, gik vi alle en lille tur ud forbi kirken og ud til fyret, hvor vi stod lidt og betragtede brændingen. Da Kjeld og jeg kom tilbage til øen igen, fandt vi vej til byens og øens supermarked, hvor Amalie, Inger Lise & Ole sad uden for på bænken og spiste en is. Kjeld og jeg gik også ind og købte en is, og så blev det tid til at sejle tilbage til båden. Turene i dinghy'en skulle ske med forsigtighed, for nogle steder var det rigtig svært at se, hvor tæt koralhovederne var på vandoverfladen. Da vi var på vej tilbage til båden, fik vi øje på en tysk sejlbåd på vej ind i ankerbugten, og der gik ikke så lang tid, før de satte dinghy'en i vandet for at sejle ind. De kom hen forbi og hilste og snakkede ganske kort, inden de sejlede ind, og manden fortalte, at han gerne ville komme hen omkring senere. Han kom tilbage, mens vi fik en gin & tonic, så han fik også én. Han fortalte en masse om sine oplevelser bl.a. her i Fransk Polynesien og kom med gode råd om ankerpladser, revpassager, snorkel- og dykkersteder mv. Vi fik en kopi af noget materiale for området sammen med en kopi af et program til udregning af tidevand. Han viste sig at være meget snakkesalig, så det var lidt svært at fortælle ham, at maden var færdig og, at vi faktisk skulle til at spise. Men det var ok, så han pakkede sammen og smuttede igen.

Onsdag den 17. april 2019 - fra Makemo til Fakarava, Tuamotus, Fransk Polynesien:

Kl. 09:20 startede vi motorerne og littede ankeret, som hev en større koral med op. Ved nærmere eftersyn viste det sig at være et gammelt mooringanker, som var begroet, så det baksede vi noget med, og det vejede jo også godt til. Dagens sejlads blev med genuaen på bom ude til BB, og den flyvende genua blev sat på bom til SB. Vindhastigheden lå ret stabilt på omkring 8 kts.

Torsdag den 18. april 2019 - mod Fakarava, Tuamotus, Fransk Polynesien:

Det var i dag Skærtorsdag. Ved 01-tiden faldt vinden yderligere, og BB motor blev startet, men ved 03:30-tiden kørte den varm, så SB motor blev startet i stedet. Da jeg kom på vagt kl. 04, observerede jeg på plotteren en amerikans 46 fods sejlbåd Pura Vida ca. 9 nm om SM med kurs mod NV. Kl. 04:58 gik månen ned bag skybæltet langs kimmingen, og kl. 05:50 stod solen op. Kjeld stod op kl. lidt i syv, hvorefter vi tog den flyvende genua ned og afmonterede spilerbommene. Vi gik ind i Passe Tumakohua i den sydlige ende af atollen Fakarava klokken 08:10. Vi sejlede ind, og umiddelbart derefter sejlede en dinghy forbi os og råbte "Velkommen" på dansk, så nu vidste vi, at der var i hvert fald én dansk båd mere her, men vi kunne ikke umiddelbart i farten genkende dem. Da vi havde udset os et område at kaster anker i, opdagede vi, at Cabana lå her. Så vi sejlede lige hen og truttede ad den, og da Bobbie & George kom ud på agterdækket, vinkede vi til hinanden. Et hjerteligt gensyn. Vi kastede anker i bugten NV for Tukirimaraerae, Fakarava, hvorefter vi var ved at falde bagover over vandets smukke farve med en hel masse revhajer og andre fisk.

Log: 17707 nm

Afgift: gratis at ligge for anker

Vi sænkede dinghy'en i vandet og sejlede hen til Cabana for at hilse ordentligt på dem - vi gik dog ikke om bord, men snakkede superkort om vores oplevelser siden sidst. Vi sejlede lidt videre for at finde den anden danske båd og sejlede forbi Calle II. Dem havde vi fornøjelsen at sejle sammen med på ARC+. De var ikke om bord, så vi sejlede tilbage til båden. Vi gjorde klar til at sejle ind og udforske lidt af denne del af atollen. På turen ind stoppede vi ved dykkercentret, hvor Kjeld bookede et dyk til i morgen tidlig. Derefter gik vi en lille tur rundt på atollen lige ved passagen, og da vi havde gået os varm, gik vi hen til den lokale bar/restaurant og købte en øl. Vi havde netop fået fortalt, at restauranten var ok, men serveringen var ikke noget at skrive hjem om, og det skal jeg da nok også lige love for havde sin rigtighed. Det var da den mest sure kvinde, som stod i baren og som i øvrigt var den eneste, som måtte tage mod betaling. Nå, men vi satte os hen i skyggen ved et bord med fire englændere fra World ARC i båden To Me, som vi snakkede en del med, og som bl.a. gav os tips til snorkling/driftning i strømmen. De havde her i Fransk Polynesien fået lavet hver en tatovering, og havde nu talt om (måske mest for sjov?) at omdøbe båden til Tatoon Me. Skønne mennesker! Da vi sejlede tilbage, sejlede vi ind omkring øens restaurant for at bestille bord, men det kunne tidligst lade sig gøre på lørdag, så det droppede vi igen. Så sejlede vi tilbage og slog et slag hen omkring Cabana og inviterede dem alle fire til sundowner kl. 17. De kom, og vi fik en rigtig hyggelig snak (som sædvanligt) med Bobbie & George og deres to gode venner Carol & David. Så kom de tre fra Mango hen omkring i dinghy'en for at fortælle Bobbie & George, at de var savnede. Vi snakkede lige lidt med dem, og vi blev inviteret over på Mango, når vi havde tid og lyst. Og så var det skisme tid for Inger Lise & Ole at begynde madlavningen. Hold da op for en begivenhedsrig dag, så nu var vi trætte.

Fredag den 19. april 2019 – fra ankerbugten ved Tukirimaraerae, Fakarava til ankerbugten ved Hirifa, Fakarava, Tuamotus, Fransk Polynesien:

I dag er det Langfredag, og Kjeld skal på dykkertur fra kl 09:30. Han sejlede hen til dock'en, men kom forholdsvis hurtigt tilbage med oplysning om, at han ville blive hentet. Morgenen startede ud meget grå, og vi fik da også et par heftige regnbyger samtidig med, at vinden øgede en smule og drejede ca. 30 grader. Vi vaskede tøj/håndklæder og lavede vand. Frokosten blev gjort klar til ca. 11:30, hvor vi forventede Kjeld tilbage. Vi havde fået fortalt, at det virkeligt var et "must" at tage et drift dive ind ad i revpassagen, så det skulle vi naturligvis prøve, så vi skyndte os at gøre os klar og sejlede ud til den gule bølge i passagen, hvor vi lod os glide i vandet. Der var nu ikke så megen strøm, men det gjorde ikke så meget - især jo da at den ikke var for udadgående, så vi kunne ligge stort set det samme sted og betragte de mange, mange fisk, revhajer - både de hvidtippede og de sorttippede - og pludselig fik vi også fornøjelsen at ligge over en plettet eagle ray. Der var pincetfisk, unicorn fish, papegøjefisk, forskellige sommerfuglefisk, forskellige vimpelfisk, forskellige kirurgfisk og mange mange flere, som jeg ikke kender navnene på. Klokker lidt i tre sejlede vi tilbage til båden, hvor Inger Lise havde forberedt eftermiddagskaffen til os. Skønt! Vi skyndte os at blive skyllet i ferskvand, drak eftermiddagskaffe, startede motorerne. Da var klokken 15:45, hvorefter vi begyndte denne dags udfordring med at lette ankeret, for ankerkæden havde snoet sig om to store koralhoveder. Kl. 16:31 var vi let og sejlede nordøst på inde i atollen mod ankerpladsen rundt regnet 6 nm oppe langs atollens mange småøer. Øens navn er Hirifa, og vi kastede anker i bugten kl. 17:35.

Log: 17712 nm

Afgift: gratis at ligge for anker

Så var det hurtigt tid til en sun downer, inden solen gik ned. Og kort tid senere stod månen op. Den stod op hen over en af øerne med palmer, hvor palmerne gav silhouet i måneskiven. Amalie havde maddag og gav sig i kast med at tilberede de patatas, vi havde købt. De var lilla under skrællen, og blev lavet til mos, som i den grad også var lilla. Skøn afveksling! I løbet af aftenen så vi adskillige lyn i horisonten - dog uden torden.

Lørdag den 20. april 2019 - fra Hirifa, Fakarava til Rotoava, Fakarava, Tuamotus, Fransk Polynesien:

Der var en blanding af sol og skyer fra morgenstunden. Vi sænkede dinghy'en i vandet og sejlede ind til Hirifa - en lille del af atollen (det, der så kaldes en motu), hvor der skulle være en lyserød strand. Men lyserød og lyserød? Nå, men det var en fin, lille gåtur langs med den korte strand. Vi var tilbage på båden ca. 09:20, hvor vi gjorde klar til at sejle videre nord på inde i atollen i sejlrenden kaldet Channel Balise. Ankeret lettede, og vi sejlede kl. 09:28. Hovsa, og så er det jo søndag i morgen, så derfor skulle der da lige blandes dej til morgenbollerne, og når jeg nu var i gang, blandede jeg også lige en portion dej til et franskbrød. Og altså, sikke en fantastisk kyst/strand vi sejlede langs og sikke mange nuancer, vandet har. Det må være indbegrebet af bounty-land :) Undervejs mødte vi et par sejlbåde i modgående retning. Der var absolut ingen vind og ingen krøller på vandet her inden for revet. Vi nåede ind i ankerbugten ved Rotoava Village og kastede anker kl. 15:33.

Log: 17738 nm

Afgift: gratis at ligge for anker

Vi skyndte os at sænke dinghy'en i vandet og sejlede ind. Allererst gik vi ind på turistkontoret, hvor medarbejderen, der kunne lidt engelsk, fortalte hvor vi kunne finde en restaurant med lokal mad. Overfor turistkontoret lå et handicraft center, hvor Inger Lise købte et par saronger, og hvor jeg købte to par perleøreringe med perler fra en lokal perlefarm. Vi mødte skipper fra Poppy, en anden dansk båd, der lå i bugten. Ham og hans tre børn stod vi og talte lidt med, inden vi gik hen mod kirken for at dumpe ind på den nærliggende grill for at prøve at få en Sun downer, men alt var lukket indtil kl. 19. Og vi opdagede hvorfor. For hen mod kirken strømmede byens folk i deres pæne tøj, og vi fandt ud af, at der skulle være påskegudstjeneste kl 18. Vi blev lidt for at se og høre, hvordan det foregik. Først var der bål uden for. Dernæst blev kirkegængernes stearinlys tændt, og så gik vi alle ind i den smukt pyntede kirke, hvor der et lille stykke henne i gudstjenesten blev pustet stearinlys ud, og kirken henlå derefter i mørke. Der var ulideligt varmt i hvert fald bagerst i kirken, så Kjeld og jeg gik ud og satte os på muren udenfor. Men vi kunne stadig høre den smukke sang ind imellem de forskellige oplæsninger. Pludselig blev lyset tændt inde i kirken og få øjeblikke efter begyndte klokken at ringe med kirkeklokken alt imens, der blev sunget inde i kirken. Klokken lidt før syv gik vi hen til grillbaren Snack Rotoava Grill i håb om nu at kunne købe noget aftensmad. Den åbnede så først porten ved halv otte-tiden, og så kunne vi komme ind på ude området, hvor vi hurtigt bestilte hver en øl. Og kort tid senere var vi klar til at bestille noget mad. Da vi var færdige på restauranten og gik tilbage mod båden, gik vi hen omkring turistkontorets bygning i håb om, at der stadig var wi-fi og ikke så mange brugere. Der var stadig wi-fi, men nu sad der en flok af byens unge der. Vi fik dog med en rigtig dårlig forbindelse FaceTimet til Carina & Chris. På vej i dinghy'en fik vi en heftig regnbyge, og der kom også flere byger i løbet af natten.

Søndag den 21. april 2019 - fra Rotoava, Fakarava til Rangiroa, Tuamotus, Fransk Polynesien:

Så blev det Påskedag. Efter at have spist morgenmad sejlede Kjeld, Amalie, Inger Lise & Ole ind for at handle og for, at Kjeld kunne betale for sit dyk forleden. Der var desværre ikke nogen af varerne på indkøbssedlen at købe, så det blev alene til en tropical juice til brug for rumpunch. Vi gjorde klar til at sejle og lettede anker kl. 09:10 og sejlede mod nordvest mod passet. Vi sejlede ud gennem passet Passe Garuae i den nordlige ende af atollen Fakarava kl. 10:12 i medstrøm på omkring 2,5 kts. Herefter satte vi kursen mod Rangiroa. Vi satte fuldt storsejl og fuld genua og sejlede nu under næsten skyfri himmel. Allerede kl. 11:30 rullede vi genuaen ind og satte i stedet genakkeren. Kl. 14:15 rullede vi genakkeren ind og satte i stedet spileren, for nu var vindhastigheden nede omkring 5 kts. Det holdt så heller ikke så lang tid, for vinden løjede yderligere - helt ned til mellem 2 og 4 kts, og kl. 15:50 startede vi BB motor og bjærgede spileren.

Der var så kommet en lille bitte smule sø, hvilket også var medvirkende til en urolig og blafrende spiler. Der kom dog en lille smule mere vind, men det forblev motorsejlads. Månen stor op ved 20-tiden bag skyerne, men der var en del skyer, og vi så kun enkelte stjerner.

Mandag den 22. april 2019 - mod Rangiroa, Tuamotus, Fransk Polynesien:

Så blev det 2. påskedag. Efter midnat løjede vinden igen. Vindhastigheden lå på mellem 2 og 4 kts. Der var stadig mange skyer på himlen, og klokken ca. 03:50 fik vi en heftig byge. Solen stod op bag skyerne ved 06-tiden, hvorefter lanternerne blev slukket. Endnu en byge skulle passere hen over os ved godt syv-tiden. Vi sejler nu op langs den vestlige del af atollen Rangiroa med kurs mod Passe de Tiputa - revpassagen i det nordøstlige hjørne. I løbet af formiddagen fik vi endnu et par regnbyger, men også lidt sol. Ved halv et-tiden var vi på vej ind i passet - godt nok en lille times tid før det bedste tidspunkt i forhold til tidevandsstrømmen - og vi vendte også om, for der var lidt rigeligt med strøm og de såkaldte ripples, som er en slags strømhvirvler. Jeg foreslog, at vi kunne overveje at bruge timen på evt. at sejle videre til det næste pas - Avatoru Pass. I den ende af motu'en skulle den største del af byen ligge, så det gjorde vi, men da vi kl. 13:50 sejlede ind gennem passet med 1-1 ½ kts modstrøm, kunne vi se, at alle bådene bort set fra to lå ved det første pas, så vi brugte yderligere tid til at sejle ned til ankerpladsen ved Tiputa Pass.

Kl. 15:15 kastede vi anker ud for Otetou ved Passe de Tiputa, Rangiroa.

Log 17872 nm

Afgift: gratis at ligge for anker

Vi sænkede dinghy'en i vandet og sejlede ind og stoppede ved et dykkercenter, hvor Amalie og Kjeld bookede dyk til i morgen - Amalie til et dyk kl. 08:00 og Kjeld et dyk kl. 14:00. Herefter sejlede vi hen til en anden mole, hvor vi alle gik i land og gik ud for at se brændingen i passet. Vi faldt ind på et lille sted - Les Relais de Josephine - med udsigt ud over brændingen, og hvor vi købte en øl. Der var fri wi-fi, men ikke med imponerende hastighed, så det var blot lige de væsentlige ajourføringer, vi fik ordnet. Der var spisning på stedet, men kun for hotellets gæster, så vi måtte finde et andet sted at få noget at spise. Vi fik at vide, at der var et pizzeria tæt derpå og, som havde åbent, så vi gik derhen og bestilte pizza.

Tirsdag den 23. april 2019 - Rangiroa, Tuamotus, Fransk Polynesien:

Vi var lidt tidligt oppe, for Amalie havde booket et dyk kl. 08:00, og vi var enige om alle at tage med ind til motu'en. Amalie skulle på dyk, Inger Lise & Ole skulle finde et lægehus, for de havde begge to været en hel del forkølet og begge havde hostet ret meget, men Oles hoste var absolut ikke blevet bedre. Kjeld skulle på politistationen og melde vores ankomst. Jeg ville gerne prøve at finde en frisør, og så skulle vi have hævet nogle penge. Da vi havde "afleveret" Amalie ved TopDive Centret, fortsatte vi andre fire på gåben mod byen, og inden længe fik Inger Lise & Ole stoppet en bilist, som gerne ville køre os ind til byen. Kjeld og jeg stod af ved gendarmeriet, hvor vi brugte lidt tid, for de ville gerne have set os alle fem, men Kjeld fik dem efter lidt snakken frem og tilbage overbevist om, at det var OK blot at få en kopi af indklareringsen til Fransk Polynesien. Bagefter fortsatte vi gåturen ind mod byen, og så kom vi sørme forbi en lille bitte hytte med et skilt, der viste, at dette var en frisør, Nehenehe, så vi stak hovedet inden for, og sandelig om jeg da ikke var så heldig, at han kunne nå at klippe mig, inden den næste kunde skulle klippes. Så fortsatte vi, og kort tid efter stoppede en kvindelig bilist og spurgte, om vi var på vej til byen, hvilket vi kunne bekræfte, og så tilbød hun, at vi kunne hoppe ind i bilen, så skulle hun nok køre os derind. Da vi nærmede os centrum, fortalte vi, at vi skulle hæve penge i banken, og så måtte hun bedrøve os med, at hæveautomaten var flyttet ud til lufthavnen, men hun vendte bilen og kørte med et kortvarigt stop ved et lægehus ud til lufthavnen. Vi takkede mange gange for hendes venlighed, og så gik vi ind til automaten og hævede penge, hvorefter vi travede tilbage til dykkercentret, hvor Amalie var ved at være klar. Så vi sejlede ud til båden og spiste frokost. Kjeld havde booket et dyk til kl. 14:00, men vi skyndte os at sejle ind og gik op til det nærmeste supermarked for at handle. Det blev ikke til så meget, for det, der fyldte på indkøbssedlen, var

frugt og grønt, og der var kun noget slattent grønt. Men vi fandt nogle æg, lidt smør og noget ost. Og så var vi tilbage på båden, hvor Kjeld gjorde sig klar og sejlede ind til kl. 14:00. Amalie og jeg tog så lige en lille slapper. Vi prøvede at få kontakt til Gaugain's Pearl Farm for at reservere en tur, men selv om vi prøvede at ringe med det lokale sim-kort, mislykkedes alle forsøgene, og vi prøvede i stedet at sende en mail. Da vi nærmede os kaffetid, tog vi en cola og et par småkager, og pludselig kom en af de lokale fiskere sejlede ud til os med Inger Lise & Ole om bord. Det var lykkedes dem at finde en læge, som var meget grundig i undersøgelsen, og de gik derfra med en del antibiotika og noget hostesaft. Da Kjeld kom tilbage, kunne han berette, at der hverken var delfiner eller hajer i revpassagen i dag. Lidt senere sejlede Amalie, Kjeld og jeg ind og gik på bar for at få wi-fi, så vi kunne få sendt nogle mails og blive lidt opdaterede på de sociale medier. Da vi var ved at være næsten klar til at sejle retur, fik vi en heftig regnbyge, så det kostede lige en ekstra øl. Amalie gik straks i gang med madlavningen, da vi var tilbage på båden.

Onsdag den 24. april 2019 - fra Rangiroa, Tuamotus til Mo'orea, The Society Islands, Fransk Polynesien:

Masser af sol og skyer fra morgenstunden. Kl. 08:20 startede vi motorerne og begyndte at lette anker for at sejle hen til det andet pas, for det var også i den ende af motu'en, at byen ligger, og vi ville rigtig gerne på besøg med rundvisning hos Gauguin's Pearl Farm.

Vi sejlede mod nordvest og kastede anker kl. 09:15 lige syd for Avatoru Village, Rangiroa.

Log: 17875 nm

Afgift: gratis at ligge for anker

Herefter skyndte vi os at sænke dinghy'en i vandet. Der var temmelig megen strøm, så det var godt, vi havde en god motor på dinghy'en. Da vi kom i land, fik vi en taxi til at køre os hen til perlefarmen, hvor vi kom i god tid inden rundvisningen, så vi kikkede lidt på de mange perler i butikken. Kl. 10:30 startede rundvisningen, og vi fik fortalt om, hvordan østersen blev til og om, hvordan de lavede perler. Det tager tre år, før man kan pøde med en kerne, som så bliver perlemorsbelagt. Det tager derefter to år, før man høster perlen. En østers kan podes op til tre gange. Én ud af 100 perler bliver helt rund og absolut uden fejl - en rund klasse A. Så findes der den lidt aflange facon - baroque, som også findes i fire forskellige klasser - A, B, C og D. Efter besøget på perlefarmen fik vi deres shuttlebus til at køre os tilbage til byen, hvor vi gik en lille tur hen til byens to kirker. Da vi kom tilbage til båden, kom en af de lokale ud og fortalte os, at det var forbudt at ankre der, hvor vi havde kastet anker - på trods af, at der i søkortet var vist et anker, så da vi havde spist frokost, lettede vi anker og sejlede lidt længere tilbage igen og kastede anker hér, indtil det blev tid til at sejle mod passet og videre mod Mo'orea. Kl. 15:44 startede vi atter motorerne og lettede anker og påbegyndte udsejlingen mod passet, hvor vi først havde ca. 3 kts medstrøm, som dog faldt til 2 kts inden selve passet. Vi satte storsejl med 1 reb + fuld genua til SB. BB motor kørte med ca. 1.600 RPM. Kl. 17:40 var solen på vej ned bag skyerne langs kimingen, så lanternerne blev tændt. Der var bare ingen vind - mellem 7 og 10 kts. Kl. 19:30 blev vi indhentet af Deniki - en 171 fods motoryacht fra Malta. Aftenen og natten bød på såvel skyer som stjerner og også måne efter, at den var stået op kl. 22:40.

Torsdag den 25. april 2019 - mod Cook Bay, Mo'orea, The Society Islands, Fransk Polynesien:

Resten af natten var der stadig skyer, stjerner og måne på himlen, indtil solen stod op lidt før kl. 06:30. Det nøjagtige tidspunkt var ikke muligt at notere, for der var en hel del skyer langs kimingen. Formiddagen viste en del sol og skyer, og vindhastigheden lå på mellem 10 og 12 kts. Samme slags vejr havde vi om eftermiddagen, bortset fra at vinden løjede en smule. Ved 20:30-tiden startede vi BB motor, for nu var der pludselig ingen vind, men den kom dog igen en times tid senere, hvor vi så stoppede motoren, men ved 22-tiden ændrede den retning, og så startede vi atter motoren.

Fredag den 26. april 2019 - mod Mo'orea, The Society Islands, Fransk Polynesien:

I de tidlige morgentimer fik vi øje på øen Mo'orea, og efter at solen var begyndt at give lys over land, nærmede vi os Cook Bay. Kl. 07:35 kastede vi anker inde i bunden af bugten ved byen Paopao.

Log: 18051 nm

Afgift: gratis at ligge for anker.

Kl. 04:05 var det muligt at aflæse motortimer på begge motorer: BB 2598,5 / SB 2560,0.

Efter at have kastet anker, spiste vi morgenmad, hvorefter vi sænkede dinghy'en i vandet og sejlede ind. Kjeld skulle melde vores ankomst hos Gendarmeriet. Det skete hurtigt og "smertefrit". Derefter gik vi hen og lejede en bil, som vi kørte øen rundt i. Vi kørte som det første til Manutea Juiceri og Destillery, hvor vi kunne følge processen med fremstilling af ananasjuice. Bagefter var der tre forskellige smagsprøver inde i butikken, hvor det naturligvis var muligt at købe forskellige produkter - juicer, marmelade, alkohol mv. og souvenirs. Da vi kørte derfra, stoppede vi ved Tiki Village Theatre, hvor vi var så heldige at få mulighed for at overvære et helt traditionelt polynesiske bryllup. Det var da godt nok noget af en oplevelse. Derfra kørte vi ind på en lille kinesisk restaurant, hvor vi spiste frokost. Da vi fortsatte, kørte vi resten af øen rundt langs kysten, hvor vi gjorde stop forskellige steder for at fotografere. Undervejs stoppede vi ved Hilton Hotel, hvor der skulle være mulighed for at overvære et af de traditionelle, polynesiske danseshows. Vi spurgte, om vi kunne bestille buffet og show til lørdag aften, men vi ville først senere på mail få besked om, hvorvidt det var lykkedes. Da vi var klar til at aflevere bilen, søgte vi ind på forskellige resorts for at få wi-fi - uden held, for wi-fi var forbeholdt resortets gæster, og da vi kom tilbage til byen søgte vi efter et sted, hvor vi kunne få wi-fi, men det ville ikke rigtig lykkes, før vi gik forbi et mindre pizzeria, hvor der var free wi-fi, så der måtte vi jo lige købe en lille øl, mens vi blev ajourført på de forskellige sociale medier. Og da det var ved at være spisetid, kom vi da lige til at bestille en lille pizza - en ret god en af slagsen, inden vi sejlede tilbage til båden.

Lørdag den 27. april 2019 - fra Cook Bay, Mo'orea til Opunohu Bay, Mo'orea, The Society Islands, Fransk Polynesien:

Straks efter morgenmaden gjorde vi klar til at sejle lidt mod vest om til nabobugten Opunohu Bay. Jeg blandede dej til morgenboller - det er jo søndag i morgen :)

Kl 08:20 startede vi motorerne og littede anker og sejlede ud af Cook Bay. Vi kastede anker kl. 09:15 i Opunohu bugtens yderste del langs den østlige kyst lige syd for Ta'ahiamanu Village.

Log: 18055

Afgift: gratis at ligge for anker

Herefter sænkede vi dinghy'en i vandet og sejlede ind med Amalie, Inger Lise & Ole, som skulle have ordnet nogle dokumenter til brug for flyrejsen tilbage til Danmark. Kjeld og jeg sejlede over til Hilton Hotel, hvor vi ville høre, om vi skulle være så heldige at have bord til buffet og show i aften. Måske havde hotellet sendt bekræftelse, for mailkontoen fortalte, at der var en indgående mail, men den forsvandt ud i cyberspace, inden modtagelsen var gået igennem. Kjeld fik bekræftelse på, at der var reserveret bord til os til i aften. YES! Derefter sejlede vi over til en slags dinghy dock, hvor vi havde sat de tre andre af, og vi gik hen til den café, hvor vi havde aftalt at mødes, men der var tomt og lukket, og så gik vi tilbage og et godt stykke hen ad vejen - uden at finde nogle steder med wi-fi og uden at finde Amalie, Inger Lise & Ole. Vi havde jo ikke aftalt, hvor og hvornår vi skulle mødes, hvis vi løb fejl af hinanden. Vi sejlede så om i Cook Bay til Allo Pizza, hvor vi sad i aftes og, hvor der var wi-fi, men der var de heller ikke. Vi brugte lidt tid på nettet, og så delte vi en pizza. Kjeld modtog så en melding fra Amalie om, at de havde fundet wi-fi, og vi aftalte så blot, at når vi gik fra restauranten, ville de få en melding, og så kunne vi mødes ved den interimistiske dock. Det lykkedes, og vi sejlede alle tilbage til båden. Jeg formede bollerne, mens de tre andre spiste frokost, og derefter var der lidt afslapning. Efter kaffetid sejlede Kjeld Amalie og mig over til revet, hvor vi så snorklede langs med og tilbage til båden. Det viste sig stik mod vores forventning, at der var masser af fisk ved korallerne. Det var en rigtig god snorkeltur. Kjeld

var gået i gang med det store, afsluttende regnskab, og det viste sig, at når vi over flere måneder havde været så mange forskellige steder, ville det have været hensigtsmæssigt på bon'en at notere hvor og hvilken valuta. Nå, snart blev det tid til, at vi skulle gøre os smukke til aftenens festivitas, og ved 18-tiden sejlede vi ind og gik hen til Hilton, hvor vi først lige skulle have os en sun downer, inden det blev tid at sætte os til bords og spise den store buffet, som bestod af et rigt udvalg af forretter, hovedretter og det helt store kage-/dessertbord. Og så blev vi præsenteret for den traditionelle musik og dans, og hvor danserne var iført lettere beklædningsstykker og pynt på hoved, arme og ben, og de udførte et show til den helt store guldmedalje. Sent i showet gik danserne ud blandt gæsterne og bød op til dans - og Amalie var en af de udvalgte, og hun kunne da fint følge fagter og bevægelser, som var traditionelle for Polynesiske dans. Sikke en fantastisk aften.

Søndag den 28. april 2019 - fra Opunohu Bay, Mo'orea til Papeete Marina, Tahiti, The Society Island, Fransk Polynesien:

Da vi var færdige med morgenmaden, startede vi kl. 08:20 motorerne og lettede anker, hvorefter vi sejlede uden for revet og lidt mod øst langs nordkysten af Mo'orea til Papeete på Tahiti. Og det var så lige mod vind og sø. Vejret var mest overskyet, og lidt før vi sejlede i havn, fik vi støvregn. Vi kunne godt se, det var på vej. Kl. 11:40 var vi fortøjet i Papeete Marina.

Log: 18071 nm

Afgift i Papeete Marina: 4.556 CPF.

Vi spiste frokost, og mens vi spiste kom først ægteparret fra den franske båd Mupi forbi og hilste på, og siden kom Robert fra Calle II også lige forbi og sagde hej. Derefter gjorde vi klar til en lille gåtur i byen, hvor det dog viste sig, at ALLE butikker inkl. supermarkeder mv havde lukket, så vi satte os på en restaurant lige skråt over for porten ind til marinaen. Her var der fri wi-fi, når vi købte drikke- eller madvarer. Vi blev alle nogenlunde opdaterede på de sociale medier mv. Mens vi sad der, begyndte det for alvor at regne, og lidt senere - efter at de fire af os var gået tilbage til båden - buldrede det også lidt i det fjerne. Kjeld var ikke helt færdig med at downloade en lydbook, så han kom senere. Og så fik vi da lige lidt mere regnvejr. Inger Lise & Ole gik i gang med aftensmaden, og Kjeld lavede en sun downer til os alle.

Mandag den 29. april 2019 - Marina Papeete, Tahiti, The Society Islands, Fransk Polynesien:

Det havde givet temmelig meget regn i løbet af natten, og morgenen var temmelig grå og overskyet, og der kom flere regnbyger. Kjeld skyndte sig op på havnekontoret for bl.a. at blive tilkoblet vand, og der ud over skulle han have klaret en mail mv. Da han kom tilbage med besked om, at vi nu kunne bruge vand, gik Amalie, Inger Lise & Ole i gang med at vaske ned først indvendigt på flybriden og bagefter udvendigt. Kjeld pakkede rygsækken og gik op på havnekontoret, hvor han fik noget materiale og en vejledning til brug for registrering hos myndighederne (imigrations og told). Efter frokost gik Kjeld hen til en tankstation, hvor vi kunne få fyldt vore to tomme gasflasker, som er klar igen på torsdag. Amalie, Inger Lise & Ole og jeg gik lidt på opdagelse i byen. Jeg fandt en optiker, for den ene næsepude på mine briller var gået i stykker og faldet af. Han skiftede begge næsepuder og pudsede mine briller, men kunne naturligvis ikke fjerne de mange ridser. Vi skulle også prøve at finde et spisested til i aften, og så ville vi gå hen omkring byens friskvare-marked, som også havde handicraft og andre souvenirs. Vi var tilbage til en sen eftermiddagskaffe, som dog blev en cola og en småkage. Vi slappede lidt af, inden vi gjorde os klar til at gå ind til byen for en øl på det lokale bryggeri. Derefter gik vi ned i nærheden af havnen og fik lidt at spise. Vi tog bagefter tilbage til båden og spiste en lille rest is og fik en rumpunch dertil. Inger Lise skrev det afsluttende kapitel af sine rejsebeskrivelser.

Tirsdag den 30. april 2019 - Marina Papeete, Tahiti, The Society Islands, Fransk Polynesien:

Vi vågnede op til endnu en temmelig grå morgen, men der var dog tørvejr. Solen kæmpede dog en brav kamp for at trænge skyerne til side. Vi havde aftalt at stå op lidt tidligere og spise morgenmad for derefter at gå hen til markedet for at opleve morgenstemningen. Markedet åbnede klokken 04, men der havde vi nu ingen planer om at være der - først ved halv otte-tiden. Da vi kom derhen, var der nu ikke meget mere kød og fisk i "den kolde afdeling", end der var i går op ad dagen, og det havde der heller ikke været, for gulvene var tørre. Nå, men vi købte ganske lidt grønt til frokost. Amalie fulgtes med Kjeld og mig, da vi gik hen for at finde vaskeriet, og Inger Lise & Ole gik tilbage til båden. I dag afmønstre Inger Lise & Ole, så de gik i krig med rengøring af kahytten og pakning af tasker mv. Inger Lise & Ole havde på markedet købt croissanter, som vi spiste sammen med en kop formiddagskaffe. Mens vi nød kaffen, kom der et mindre regiment myndigheds personer og en narkohund gående på broen, så vi var ikke i tvivl om, at dagen var kommet for kontrol af de udenlandske både, så Kjeld og jeg ajourførte bl.a. oversigten over vores vin og spiritus. Kjeld sørgede for at ajourføre mappen med kopier af de forskellige båddokumenter mv. Efter frokost gik Kjeld op til vaskeriet med to tasker vasketøj (sengelinned, rulle madrasser og håndklæder). Han havde valgt vask og tørring. Prisen på 1000 franc var så pr. kilo, og vaskerimedarbejderen vurderede mængden til at være til fire maskiner og en total pris på 13.000 franc. Ved nærmere eftertanke/efterregning besluttede Kjeld sig til straks at gå tilbage til vaskeriet og håbe på, at det ikke var sat i gang, for omkring 800 kr. var da egentlig mange penge at vaske for. Han kom tilbage med begge poser, og jeg gik derefter op til havnekontoret og købte i første omgang en enkelt vask á 1000 franc. På et tidspunkt efter frokost forlod samtlige toldere og øvrige myndigheds personer havnen, så ingen kontrol hos os i dag. Efter kaffetid var det tid til at tage afsked med Inger Lise & Ole, som afmønstrede. Da vi havde sendt dem godt afsted, gik Amalie, Kjeld og jeg ind til byens lille, lokale bryggeri og købte en øl, hvorefter vi gik hen på pladsen med Food Trucks, hvor vi spiste en gang thai food. Mens vi havde siddet på bryggeriet, havde vi observeret, at nogle gutter var ved at opstille højttalere og et par musikinstrumenter, og vi kunne se på et opslag, at et lokalt band ville spille på den lille scene fra kl. 21, så da vi havde spist, vendte vi tilbage til et efterhånden fyldt udeserveringsområde. Vi bestilte en lille øl, og kl. 21 kom to unge gutter og begyndte at spille det, vi blev enige om, måtte være den polynesiske udgave af dansktoppen.

Onsdag den 1. maj 2019 - Marina Papeete, Tahiti, The Society Islands, Fransk Polynesien:

Også på disse kanter er den 1. maj Arbejdernes Internationale Kampdag. Umiddelbart efter morgenmaden fik vi besøg af Laurent, vores agent fra Polynesia Yacht Service. Det var fint lige at få hilst ansigt til ansigt på ham, som Kjeld har korresponderet en del med. Solen skinnede ret meget, og der var ikke så mange skyer på himlen. Amalie gik i gang med at pakke, hvorefter den stod på rengøring af kahytten, for nu var dagen kommet, hvor hun skulle afmønstre. Jeg gik af et par omgange op på havnens vaskeri for at vaske håndklæder og rulle madrasser og Amalies hvide lagner, som hun efterlod. Cabana var kommet ind i havnen, og vi hilste meget kort på dem, for de havde travlt efter en hård sejlads hertil - megen vind og høje bølger. Da Amalie var færdig med at pakke og gøre rent, tog hun sig et velfortjent bad, hvorefter vi gjorde os klar til at gå ind i byen og spise aftensmad. Vi gik først hen på bryggeriet og drak en sun downer. Derefter gik vi den anden vej hen forbi havnen og hen til parken med legepladser og, hvor der var nogle små, hyggelige restauranter. Desværre var der lukket i aften - måske på grund af 1. maj? Så vi vendte tilbage til bryggeriet, hvor vi spiste aftensmad. Bagefter gik vi tilbage til båden og hentede Amalies bagage. Kjeld fulgte hende op til en taxi, som skulle køre hende ud til lufthavnen. Uha, som blev her pludseligt tomt.